

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

22 червня 2018 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 4/дп-18

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Устименко В.Є.,

членів Комісії: Гладія С.В., Луцюка П.С.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, вказаних суддею Києво-Святошинського районного суду Київської області Бурбелою Юрієм Сергійовичем у декларації доброчесності судді за 2016 рік,

встановила:

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності судді за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

У встановленому законом порядку суддя Києво-Святошинського районного суду Київської області Бурбела Юрій Сергійович подав декларацію доброчесності судді за 2016 рік.

До Комісії 19 квітня 2018 року надійшло повідомлення Маселка Р.А. щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, вказаних суддею Києво-Святошинського районного суду Київської області Бурбелою Ю.С. у пункті 17 декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Відповідно до частини шостої статті 62 Закону проведено перевірку викладених у повідомленні тверджень та встановлено таке.

Суддею Києво-Святошинського районного суду Київської області Бурбелою Ю.С. 25 січня 2017 року було вперше подано декларацію доброчесності судді за 2016 рік. У пункті 17 декларації суддя підтвердив, що ним не приймалися одноособово або у складі колегії рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади» від 8 квітня 2014 року № 1188-VII.

Перевіркою достовірності та повноти зазначених тверджень встановлено, що вироком Києво-Святошинського районного суду Київської області від 10 січня 2014 у справі № 1-110/12 під головуванням судді Бурбели Ю.С. визнано винуватими ОСОБА_1, ОСОБА_2 та ОСОБА_3. у вчиненні злочинів, передбачених частиною першою статті 14, частиною другою статті 258 (готування до терористичного акту), частиною першою статті 258-2 (виготовлення і зберігання з метою розповсюдження матеріалів з публічними закликами

до вчинення терористичного акту), частиною першою статті 263 КК України (придбання, зберігання вибухових речовин та вибухових пристроїв), ОСОБА_3 ще й у вчиненні злочину, передбаченого частиною першою статті 14, частиною третьою статті 109 КК України (готування до виготовлення та зберігання матеріалів із публічним закликком до насильницького повалення існуючого конституційного ладу), ОСОБА_2 - у вчиненні злочину, передбаченого частиною першою статті 309 КК України (незаконне придбання та зберігання особливо небезпечної психотропної речовини без мети збуту) та призначено всім покарання за сукупністю злочинів – 6 (шість) років позбавлення волі.

Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII ОСОБА_1, ОСОБА_2 та ОСОБА_3. були визнані політичними в'язнями та щодо них постановлено застосувати повну індивідуальну амністію.

Ухвалою апеляційного суду Київської області від 13 січня 2015 року вирок щодо ОСОБА_1, ОСОБА_2 та ОСОБА_3. в частині їх засудження за частиною першою статті 14, частиною другою статті 258, частиною першою статті 258-2 КК України скасовано, справу в цій частині закрито за недоведеністю їх участі у вчиненні злочинів. В іншій частині вирок скасовано і справу направлено прокурору Київської області для організації досудового розслідування.

Дії судді під час ухвалення зазначеного рішення були предметом перевірки Вищої ради правосуддя. Ухвалою Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 10 лютого 2017 року № 221/1дп/15-17 констатовано, що до вказаних осіб відповідно до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» застосовано повну індивідуальну амністію і визнано, що Бурбела Ю.С. приймав рішення, яке зазначене у частині першій статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Суддя Бурбела Ю.С. в своїх поясненнях стверджує, що він не мав підстав зазначити в пункті 17 декларації доброчесності твердження, що ним не приймалися одноособово або у складі колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», оскільки ухвалою Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя за результатами перевірки заяви заступника прокурора Київської області Корнійця О.П. щодо нього відмовлено у відкритті дисциплінарної справи. Крім того, звертає увагу, що амністія судом стосовно ОСОБА_1, ОСОБА_2 та ОСОБА_3. не застосовувалася.

Однак таке твердження не узгоджується з встановленими Комісією під час перевірки обставинами. Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII, який набрав законної сили 14 березня 2014 року, тобто до складання суддею Бурбелою Ю.С. декларації доброчесності, ОСОБА_1, ОСОБА_2 та ОСОБА_3. визнано політичними в'язнями.

Отже, суддя Бурбела Ю.С. ще у 2014 році був обізнаний про прийняття ним одноособово рішення, яке передбачене статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Згідно з положеннями частини сьомої статті 62 Закону зазначення у декларації доброчесності завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень мають наслідком дисциплінарну відповідальність.

Враховуючи наведене, Комісія дійшла висновку про направлення до Вищої ради правосуддя інформації щодо викладених обставин для вирішення питання про відкриття

дисциплінарної справи стосовно судді Києво-Святошинського районного суду Київської області Бурбелі Ю.С. чи відмову у її відкритті.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія

вирішила:

визнати підтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею Києво-Святошинського районного суду Київської області Бурбелою Юрієм Сергійовичем у декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Звернутися до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову у її відкритті стосовно судді Києво-Святошинського районного суду Київської області Бурбелі Юрія Сергійовича.

Головуючий

В.Є. Устименко

Члени Комісії

С.В. Гладій

П.С. Луцюк